

for os her paa Landet at tage vore Børn til Hjælp, her hvor vi heldigvis ikke har det Eksamensjageri for Øje, som Bybeboerne har. Her kan blive Tid til at Børnene kan lære at arbejde i Hus og i Have, i Mark og i Eng. Her behøves ingen Fodboldhold eller Spejderpatrouiller, men her lærer de at tage praktisk fat og faar derved den Udvikling, som deres Legeme kræver. (Selvfølgelig drives der Gymnastik her, baade for Børn og Voksne).

Det er jo saa rimeligt, at naar en Købstadkvinde skriver, saa bliver det med de Forhold for Øje, som hun kender bedst og ligesaa med Landbokvinden. Men det kunde jo være rart, om vi bedre og bedre kunde lære at forstaa hinanden.

De mange Stævner og Møder, som vi har nu til Dags, hvor Folk møder fra By og Land og fra alle Samfundslag, skulde jo gerne gøre sit til Forstaaelsen.

Jeg kan ikke slutte denne Artikel før jeg faar udtalt min Forundring over, at saa faa Købstadfolk sender deres unge ud paa Landet paa vore Højskoler. Det er jo næsten udelukkende Landboernes Uddannelse, der fylder Højskolernes Bænke Sommer og Vinter. Har Købstadbeboerne endnu ikke faaet Øjnene op for, hvor stor en Betydning disse Skoler har haft og endnu har den Dag i Dag for dansk Aandsliv? I denne Skolegerning staar mange betydelige Personligheder, Mænd og Kvinder, og giver det bedste, de ejer, for at dygtiggøre og vække Danmarks Ungdom.

Hvad om den Dag kom, da Købstadungdom og Landsbyungdom sad Side om Side paa Højskolens Bænke og hørte paa de mange gode Ord sammen og sang vore herlige Sange sammen!

Det skulde nok kendes i Danmark, og det vilde være den allerbedste Maade for Købstadfolk og Landboere at lære at forstaa hinanden.

Velling, d. 13. August 1912.

Elise Jensen.

Dansk Verdenssamfund — Dansk Samvirke.

Danmark er et lille Land, og det danske Folk er ikke stort, men alligevel har vi vort eget Sprog, vor egen Kultur, vor Folkeejendommelighed, kort sagt: vi er en Nation.

Trods al vor Lidenhed maa vi afgive vor Del til den store Udvandrer-skare. Vi har Landsmænd i alle Verdensdele. Det gælder da for os om at bevare og hævde vor danske Nationalitet saa langt, som vore Evner rækker. Derfor hilser vi med Glæde enhver ny Bestræbelse, der gaar ud paa at styrke Samfølelsen og Samarbejdet mellem alle danske. Det er Moderlandet, der skal række en hjælpende Haand til sine Sønner og Døtre derude.

Det er i Erkendelsen heraf, at der nylig er dannet en Forening — »Dansk Verdenssamfund« — der vil prøve at samle danske Mænd og Kvinder i alle Verdensdele til fælles Arbejde for dansk Kultur og danske Interesser. Dette er prøvet før. Vi har danske Præster og danske Skoler i fremmede Lande, og der er gjort meget godt Arbejde af fædrelandssindede Mænd og Kvinder. Men »Dansk Verdenssamfund« bringer alligevel baade i dets Sammensætning og dets Virkemaade noget nyt, der lover godt for Fremtiden. Dets Raad er sammensat af Mænd fra alle Lag i Samfundet og alle politiske Lejre. Der findes Repræsentanter for Videnskaben, Militæretaten, Bankvæsenet, Handelsstanden, Haandværkerstanden — ogsaa for »Dansk Kvinde-samfund«. Der findes Godsejere, Gaardmænd, Husmænd, Præster og Højskoleforstandere, kort sagt, det er lykkedes Verdenssamfundets Stiftere at skabe en virkelig alsidig Repræsentation for hele Landet. Dernæst søger »Dansk Verdenssamfund« at arbejde baade for de *aandelige* og de *økonomiske* Interesser. Ved disse sidste vil sikkert dets Forbindelser med Handelens og Industriens Repræsentanter vise sig at være af overordentlig stor Betydning.

»Dansk Verdenssamfund« udgiver et Medlemsblad »Dansk Samvirke«, hvis første Nr. foreligger nu. Dets første Sider er helliget Kong Frederik d. 8. og Kong Christian d. 10. Dernæst findes bl. a. en Artikel om dansk Handel, der viser, at Redaktionen vil arbejde paa at skaffe *god Handelsforbindelse* mellem Danske i Ind- og Udland i klar Forstaaelse af, at *dansk Handel og dansk Arbejde fremmes derigennem samtidig med, at der banes Vej for anden Forbindelse*. I Bladet findes endvidere foruden Lovene for Samfundet og Besked om »Dansk Verdenssamfunds Oplysningskontor«, en Redegørelse for dansk Politik i den sidste Rigsdagssamling, der vel nærmest er beregnet paa dem derude, men som ogsaa har Interesse for hjemlige Læsere, da den giver et samlet Overblik over de forskel-